

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 21 november 2017 met nummer RvVb/A/1718/0271
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0451/A

Verzoekende partij	de vzw MILIEUFRONT OMER WATTEZ , met zetel te 9700 Oudenaarde, Kattestraat 23, waar woonplaats wordt gekozen
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 10 maart 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 21 januari 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere van 7 december 2015 tot de afgifte van een stedenbouwkundige vergunning aan Gilles VAN HENDE voor het ophogen van een weide onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te Gavere, Hoek Lindestraat – Populierenstraat ZN, met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie A, nummer 0953 B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 10 oktober 2017.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 21 oktober 2015 dient Gilles VAN HENDE (vervolgens: de aanvrager) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere een aanvraag in voor een

stedenbouwkundige vergunning voor het ophogen van een weide op een perceel gelegen te Gavere, Hoek Lindestraat – Populierenstraat ZN.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Oudenaarde', vastgesteld met een koninklijk besluit van 24 februari 1977, in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 22 oktober 2015 tot en met 20 november 2015 gehouden wordt, worden er geen bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere verleent op 7 december 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 11 januari 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 18 januari 2016 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij beslist op 21 januari 2016 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De motivering luidt:

“ ...

Ingevolge artikel 4.7.21, § 3 VCRO dient het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld te worden binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat:

- 1° voor wat betreft het beroep ingesteld door de aanvrager: de dag na deze waarop het afschrift of de kennisgeving, vermeld in artikel 4.7.19, §1, eerste lid, werd betekend;*
- 2° voor wat betreft het beroep ingesteld door de leidend ambtenaar van het departement of door de leidend ambtenaar van het departement of agentschap waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid: de dag nadat het afschrift of de kennisgeving, vermeld in artikel 4.7.19, §1, tweede lid, werd betekend;*
- 3° 3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na de startdatum van de aanplakking.*

De beslissing werd op 10 december 2015 aangeplakt door de gemeente.

De termijn waarbinnen derden beroep konden instellen eindigde op zaterdag 9 januari 2016. Op zaterdag zijn postkantoren en postpunten beschikbaar van waaruit aangetekende zendingen kunnen worden verstuurd. Er is dan ook geen reden om de beroepstermijn te verlengen naar de erop volgende maandag.

Het door de derden op maandag 11 januari 2016 ingesteld beroep werd dus laattijdig ingesteld.

Het derdenberoep dient derhalve als onontvankelijk te worden verworpen.

Appellant verwijst naar arrest nr. A/2013/0266 van 8 mei 2013 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen om deze laattijdigheid te vergoelijken. Dit arrest handelt evenwel over een beroep ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. De procedureregels

bij die Raad bepalen uitdrukkelijk dat de beroepstermijn verlengt ingeval de laatste dag een zaterdag, zondag of feestdag is naar de eerstvolgende werkdag. Voor beroepen bij de deputatie bestaat geen dergelijke specifieke regeling zodat deze niet kan ingeroepen worden.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij ontleent een enig middel aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 4.7.21, §3 VCRO, en van het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, de formele motiveringsplicht en het rechtszekerheidsbeginsel.

Het middel stelt:

“ ...

Doordat de Deputatie niet afdoende motiveert waarom ze afwijkt van de in het beroepschrift aanhaalde rechtspraak,

Terwijl de aanhaalde rechtspraak eveneens een interpretatie geeft van de toenmalige regelgeving van de termijn voor het, instellen van een verzoekschrift voor Uw Raad die quasi gelijklopend is aan de vigerende regelgeving voor de bepaling van de termijn voor het instellen van een beroep bij de Deputatie.

Toelichting: De artikelen 1 t.e.m. 3 van de van 29 juli 1991 betreffende de motivering van rechtshandelingen, stipuleren:

(...)

Deze bepalingen vereisen enerzijds dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk gemotiveerd dienen te worden en anderzijds dat die motieven afdoende moeten zijn.

In het arrest nr. A/2013/0266 van 28 mei 2013 (waarnaar verwezen werd in het beroepschrift, zie bijlage 2c) van Uw Raad, wordt geoordeeld (...):

(...)

Dit arrest handelde over "De vordering ingesteld met een aangetekende brief van 24 november 2009 (.) strekt tot de vernietiging van. het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling

Antwerpen, van 13 oktober 2009 waarbij aan de eerste tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend (..)"

Artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO dat toen van toepassing was op voornoemde zaak (en waarop het oordeel van Uw Raad in dat arrest toen gebaseerd was) en zoals dit gold vóór de decreetswijziging van 16 juli 2010, werd ingevoerd bij artikel 133/71 (...) van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid dat zoals vermeld in voornoemd arrest in werking trad op 1/9/2010, hetgeen luidde:

"(...)

HOOFDSTUK VIII - Raad voor vergunningsbetwistingen

Afdeling 5. - Procedure

(..)

Onderafdeling 2. - Aanhangigmaking

Art. 133/71

(..)

§ 2. De beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat als volgt :

1° wat betreft vergunningsbeslissingen :

a) hetzij de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is;

b) hetzij de dag na deze van aanplakking, in alle andere gevallen;

(..)"

Later werd deze bepaling nog gewijzigd (...).

Bij besluit van 16 mei 2014 van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (B.S. 3/12/2014) werd bepaald (...):

"(..)DEEL I. ALGEMENE BEPALINGEN

(..)

HOOFDSTUK 2. - Rechtspleging

Afdeling 1. - Algemene bepalingen

(..)

Onderafdeling 2. - Termijnen

Art. 4. De verzoekschriften en processtukken moeten op straffe van niet-ontvankelijkheid worden ingediend binnen de termijnen, vermeld in het decreet, de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011, en dit besluit.

Art. 5. De dag van de akte of de gebeurtenis die de termijn doet ingaan, vermeld in dit besluit en in hoofdstuk 3 van het decreet, wordt niet in de termijn begrepen. De vervaldag wordt in de termijn begrepen. Als de vervaldag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, wordt die vervaldag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

(..)"

Deze bepaling van dit besluit is in werking getreden na het instellen van een verzoekschrift dat geleid heeft tot voornoemd arrest van nr. A/2013/0266 van 28 mei 2013 van Uw Raad.

Met dit besluit geeft de Vlaamse Regering achteraf een verduidelijking van de in/door de VCRO bedoelde termijn.

De huidige termijnregeling om een beroep in te stellen bij de Deputatie luidt volgens diezelfde VCRO (...):

(...)

Deze regeling/bepaling (i.c. de dag na de startdatum van de aanplakking) is dus gelijklopend als de bepaling die heden en in het verleden van toepassing is op de termijnregeling voor het indienen van een verzoekschrift voor Uw Raad. En daarover oordeelde Uw Raad (zonder het bestaan van hogergenoemd besluit van 16 mei 2014) dat indien een beroepstermijn verstrijkt op een zaterdag de termijn om een beroep in te dienen de daaropvolgende maandag is.

In het arrest nr. S/2013/0086 van 23 april 2013 van Uw Raad werd analoog geoordeeld:

"(..) De verwerende partij heek met een gewone brief van 12 januari 2011 aan de verzoekende partijen meegedeeld dat zij niet binnen de wettelijk bepaalde termijn beslist heeft over het administratief beroep van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen kunnen deze brieven vroegste op 13 januari 2011 ontvangen.

De termijn van dertig dagen om bij de Raad beroep in te stellen begint dus ten vroegste te lopen op 14 januari 2011 om te eindigen op zaterdag 12 februari 2011. Wanneer de termijn eindigt op een zaterdag, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, dit is maandag 14 februari 2011.

De verzoekende partijen hebben dan ook tijdig beroep ingesteld met een aangetekende brief van 14 februari 2011. (..)"

Ook hier wordt dus een interpretatie gegeven over het einde van de vervaltermijn bij het instellen van een beroep.

(...)

In de bestreden beslissing wordt gesteund op artikel 4.7.21, § 3 VCRO en hun interpretatie van de daarin vermelde beroepstermijn.

Dit artikel bepaalt:

(...)

De Deputatie oordeelde in het betwiste besluit:

(...)

De aangehaalde rechtspraak handelt over een interpretatie van de termijnen op het ogenblik dat er nog geen enkele rechtsnorm was die uitdrukkelijk bepaalde dat de termijn verlengd dient te worden tot de eerstvolgende werkdag ingeval de laatste dag van de termijn een zaterdag is.

Op basis van de hiervoor aangehaalde rechtspraak van Uw Raad vormt het betwiste besluit een schending van artikel 4.7.21 van de VCRO gelezen in samenhang met voorliggende rechtspraak.

(...)

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat het bestuur de door haar opgewekte en gerechtvaardigde verwachtingen van het rechtssubject niet mag beschadigen. Het rechtszekerheidsbeginsel wil de burger zekerheid geven over zijn rechtspositie. Bovendien moet de burger kunnen rekenen op standvastigheid van het bestuur. De opgewekte en

gerechtvaardigde verwachtingen m.b.t. het aflopen van de beroepstermijn volgen uit de duidelijke rechtspraak van Uw Raad. Verweerder gaat evenwel in tegen Uw rechtspraak en heeft hierdoor het rechtszekerheidsbeginsel geschonden.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De materiële motivering schiet eveneens tekort daar verweerder vertrekt van een foute interpretatie van de rechtsregels ondanks de rechtspraak daaromtrent.

De formele motivering schiet eveneens tekort daar verwerende partij alle concrete elementen m.b.t. rechtsnormen en de rechtspraak niet aan bod brengt in diens motivering.

Inzake het zorgvuldigheidsbeginsel kan een onderscheid gemaakt worden tussen de materiële (ook het "beginsel van de evenwichtsuitoefening" genoemd) en de formele zorgvuldigheidsnorm. Het beginsel van de evenwichtsuitoefening doelt op de vraag of bij de taakvervulling betrokken belangen niet onnodig geschaad worden. Overeenkomstig de formele zorgvuldigheid moet de overheid met zorgvuldigheid haar beslissingen voorbereiden en uitvoeren. De Deputatie handelde onzorgvuldig door niet nauwkeurig na te gaan hoe de rechtsregels precies luiden ten tijde van het aangehaalde arrest en dit te plaatsen naast de vigerende wetgeving. Hiermee lijkt aldus ook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.
...

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

In casu werd de beslissing van de gemeente Gavere waartegen de verzoekster een administratief beroep bij de deputatie wenste in te stellen, aangeplakt op 10 december 2015. Conform artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO diende het beroep van de verzoekster te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na de startdatum van de aanplakking. Aldus startte de beroepstermijn op 11 december 2015. Dit betwist de verzoekster niet.

Evenwel is de verzoekster verkeerdelijk van mening dat de beroepstermijn niet eindigde op zaterdag 9 januari 2016, zijnde dertig dagen na de startdatum van de aanplakking. Aangezien de beroepstermijn voor het administratieve beroep bij de deputatie eindigde op een zaterdag meent de verzoekster dat de termijn werd verlengd tot maandag 11 januari 2016, datum waarop zij haar administratief beroep heeft ingediend.

Dit is niet correct.

In tegenstelling tot de procedureregels voor een jurisdictioneel beroep bij uw Raad (art. 5, 2e lid Procedurebesluit), bevatten de procedureregels voor het administratief beroep bij de deputatie géén expliciete bepaling die een verlenging van de beroepstermijn naar de eerstvolgende werkdag toestaat indien de vervalddag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is.

Ook bestaat er in het administratief recht geen algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk een termijn die verstrijkt op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag verlengd wordt tot de eerstvolgende werkdag (R.v.St. nr. 208.780, 8 november 2010).

De procedureregels voor de Raad en het administratief beroep bij de Deputatie zijn helemaal niet onderling inwisselbaar, zoals de verzoekster verkeerdelijk lijkt te menen. De deputatie heeft dit foutieve standpunt van de verzoekster - waarbij deze laatste zelf heeft verwezen naar het 'achterhaalde.' arrest nr. A/2013/0266 - bovendien uitgebreid weerlegd in haar beslissing, waardoor zij meer dan voldoende heeft voldaan aan haar motiveringsplicht.

Alleen al uit het feit dat de decreetgever geen expliciete bepaling tot verlenging van de beroepstermijn heeft voorzien in het hoofdstuk van de VCRO omtrent het administratief beroep voor de deputatie, blijkt dat hij geenszins de intentie had om een verlenging binnen de administratieve beroepsprocedure toe te staan.

Sinds de indiening van het administratief beroepschrift op 11 januari 2016 is artikel 4.7.21, §3 VCRO niet meer gewijzigd. Evenmin werd aan de VCRO sindsdien een bepaling toegevoegd die een verlenging van de beroepstermijn binnen de administratieve beroepsprocedure vooropstelt. De deputatie heeft zich dan ook op de correcte wettelijke bepalingen gebaseerd en heeft zodoende zorgvuldig en rechtszeker gehandeld.

*Ten overvloed heeft de deputatie er in de bestreden beslissing zelfs nog op gewezen dat postpunten ook op zaterdag beschikbaar zijn voor aangetekende zendingen. Daarmee bevestigt zij terecht de vaste rechtspraak van de Raad van State, m.n. dat het begrip 'werkdagen', bij ontstentenis van een uitdrukkelijke bepaling in de andere zin, bij administratieve beroepen moet worden begrepen in zijn gebruikelijke betekenis en aldus alle dagen van de week omvat, behalve de zon- en feestdagen. Een zaterdag is bijgevolg een werkdag en maakt binnen het voorliggende administratief beroep onmiskenbaar deel uit van de termijn. (R.v.St. nr. 225819, 16/12/2013, nv Kampeerverblijfpark Veronique; R.v.St. nr. 219952, 26 juni 2012, Jordaens; R.v.St. nr. 211410, 22 februari 2011, Ylen).
...*

3.

In haar wederantwoordnota dupliceert de verzoekende partij:

“ ...

1. In het arrest nr. A/2013/0266 d.d. 28 mei 2013 van Uw Raad - alsook in het arrest S/2013/0086 van 23 april 2013 van Uw Raad - werd een interpretatie gegeven aan het aflopen van de beroepstermijn op een ogenblik dat de rechtsnormen inzake termijn voor het administratief beroep bij de Deputatie en voor het hoger beroep bij Uw Raad quasi gelijklopend waren (i.c. voor 1/9/2012), dit was toen er voor beide procedures (beroep en hoger beroep) géén expliciete bepaling was die een verlenging van de beroepstermijn naar de eerstvolgende werkdag toestaat indien de vervaldag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is. Heden is dit nog steeds geval is voor de beroepsprocedure tegen de stedenbouwkundige vergunning bij de deputatie. M.a.w. beide voornoemde arresten van Uw Raad zijn nog steeds van toepassing op de berekening van de termijn bij het instellen van een administratief beroep.

Er is geen enkele grond om aan te nemen dat Uw Raad andersluidend zou oordelen voor de rechtsnorm die destijds en heden nog steeds bestaat t.a.v. de termijn voor het indienen van beroepsschrift bij de deputatie.

Het is meer aannemelijk dat de interpretatie van gelijkkluidende rechtsnormen binnen een zelfde procedure (i.c. van de stedenbouwkundige vergunningsprocedure) op mekaar transposeerbaar zijn dan dat Uw Raad de interpretatie van andere rechtsnormen m.b.t. een andere procedure (i.c. voor de arbeidskaarten, voor de vergunning voor de exploitatie van openluchtrecreatief terreinen, voor de deliberatie van studenten en voor de milieuvergunning) zou gaan transponeren op de termijnen voor de stedenbouwkundige vergunning.

Daarenboven zou een verschillende interpretatie van dezelfde regel voor 2 onderscheiden stappen binnen dezelfde procedure leiden tot een schending van het gelijkheidsbeginsel.

In die zin kan het arrest van Uw Raad nr. A/2013/0266 niet achterhaald zijn, daar het een bepaalde interpretatie geeft aan een bepaalde zin en rechtsregel die heden nog steeds bestaat voor het beroep bij de deputatie.

2. *De arresten van Uw Raad nr. A/2013/0266 d.d. 28 mei 2013 en S/2013/0086 van 23 april 2013 hadden eveneens betrekking op de interpretatie van het begrip beroepstermijn zonder dat de decreetgever of de uitvoerende macht een expliciete) bepaling tot verlenging van de beroepstermijn hadden voorzien. Dit is heden nog steeds het geval voor de beroepstermijn bij de deputatie.*

3. *In het arrest van de Raad van State nr. 219.952 26 juni 2012 wordt een interpretatie gegeven aan het begrip "werkdag" daar dit expliciet opgenomen is in de rechtsnormen waaraan het bestreden besluit in voornoemd arrest aan afgetoetst werd. Het gaat daarbij om*

"(..) Titel V/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 'tot uitvoering van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristische logies' bevattende de artikelen 20/1 tot 20/3, luidt: (.) Art. 20/3. Binnen een termijn van dertig werkdagen na de ontvangst van het beroep en na het advies van de beroepscommissie voor het toeristische logies doet de minister uitspraak over het beroep. (..)

En zoals de Raad van State in dat arrest daarop zelf aangeeft ging het daarbij om;

"11. De betwisting in de voorliggende zaak betreft de betekenis die gegeven moet worden aan het begrip 'werkdag' en, meer bepaald, of een zaterdag zo een werkdag is met het oog op de berekening van de termijn van veertig werkdagen, bedoeld in het geciteerde artikel 20/3, tweede lid."

Ook in het arrest nr. 211.410 van 22 februari 2011 van de Raad van State vat de Raad de daar te beoordelen exceptie als volgt samen:

"(..) 8. Het hier gestelde ontvankelijkheidsprobleem omvat twee aspecten: is verzoekster misleid geworden en door de wijze van kennisgeving van de beroepsmogelijkheden en is een zaterdag een werkdag. Het antwoord op de eerste vraag luidt negatief, de tweede vraag moet bevestigend worden beantwoord. (..)"

Immers, de rechtsnorm die daar onderzocht diende te worden luidde:

"9. Artikel 72 van het organisatiebesluit luidt :

"De beroepscommissie is bevoegd voor de behandeling van de door de betrokken personen betwiste beslissing van de delibererende klassenraad. Een beroep kan slechts worden ingesteld na toepassing van artikel 68 en binnen een termijn van drie werkdagen nadat het in dit artikel bedoeld overleg heeft plaatsgevonden of, indien het desbetreffend overleg heeft geleid tot een nieuwe bijeenkomst van de delibererende klassenraad, binnen een termijn van drie werkdagen nadat het resultaat van deze bijeenkomst aan de betrokken personen werd meegedeeld".

In laatst geciteerde arrest ging het aldus over de vraag "wat als de zaterdag de einddatum is van de beroepstermijn; dient dit beschouwd te worden als een werkdag zoals artikel 72 van het organisatiebesluit bepaalt?". Dit is analoog als de vraag uit het daarvoor geciteerde arrest. Deze rechtspraak kan niet getransponeerd worden naar voorliggende zaak daar er in de rechtsnormen van de ruimtelijke ordening geen sprake is van het begrip werkdag voor de berekening van de termijn om beroep in te stellen bij de deputatie.

In het arrest nr. 219.952 van 26 juni 2012 van de Raad van State staat:

"(..) 7 De derde werkdag, als 'bedoeld in artikel 72 van het organisatiebesluit, valt in de voorliggende zaak dan ook op maandag 7 september 2009. De vraag of verzoeker bij brief van dinsdag 8 september 2009 nog tijdig beroep heeft ingesteld tegen de nieuwe beslissing van de delibererende klassenraad, moet bijgevolg een ontkennend antwoord krijgen. (.) de directeur verwijst naar de "verzending van dit schrijven (poststempel)", wat in concreto gelijk staat met woensdag 2 september 2009, en wijst verzoeker er op dat zijn beroep ingesteld moet worden "uiterlijk op de vierde werkdag" na die verzending:• ook dat is dan maandag 7 september 2009."

Hier ging het aldus over de vraag of de zaterdagen dienden meegeteld te worden voor de bepaling van de einddatum. Dit is in voorliggende zaak evenmin van belang, want in voorliggende zaak tellen alle dagen (incl. zaterdag-, zon- en feestdagen) mee in het berekenen van de termijn; in de VCRO of één der uitvoeringsbesluiten is geen bepaling opgenomen waarin staat dat alleen de werkdagen tellen voor de berekening van de termijnen om een beroep in te stellen bij de deputatie.

Algemene conclusie bij deze arresten : in voorliggende zaak is een invulling van het begrip werkdag echter niet aan de orde daar het begrip werkdag niet vermeld wordt in de VCRO of de uitvoeringsbesluiten m.b.t. de beroepstermijn voor de deputatie.

Het begrip werkdag verschijnt voor het eerst in het besluit van 13 juli 2012 van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, m.n. m.b.t. de termijn om een beroep aanhangig te maken voor Uw Raad. Merk hierbij op dat hierbij op dat de uitvoerende macht in de voorafgaande toelichting bij dit besluit (B.S. 8/8/2016) niet aangeeft dat ze een verschillend regime wou installeren voor de berekening van de termijn voor instellen van een procedure voor Uw Raad als voor het instellen van een beroep bij de deputatie. Het betrokken besluit gaat immers louter over de procedure voor Uw Raad.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.21, §3 VCRO bepaalt dat het bij de deputatie openstaand georganiseerd administratief beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen op straffe van niet-ontvankelijkheid binnen een termijn van dertig dagen ingesteld moet worden. Voor belanghebbenden die niet individueel in kennis van de beslissing gesteld worden, gaat die termijn volgens artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO in de dag na de startdatum van de aanplakking.

De in artikel 4.7.21, §3 VCRO bepaalde vervaltermijn van dertig dagen wordt in kalenderdagen gerekend.

De VCRO kent geen mogelijkheid van verlenging van de beroepstermijn. Wel wijkt artikel 4.7.21, §3 VCRO niet af van het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van de wet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling gemilderd kan worden.

2.

Het wordt niet betwist dat de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere op 10 december 2015 aangeplakt werd en dat de beroepstermijn van dertig dagen in overeenstemming met artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO de dag erna een aanvang genomen heeft.

De dertigste dag van de beroepstermijn is zaterdag 9 januari 2016. Omdat het beroep van de verzoekende partij op maandag 11 januari 2016 ingesteld is, besluit de verwerende partij tot de niet-ontvankelijkheid ervan.

3.

Ter betwisting van de niet-ontvankelijkheid van haar administratief beroep betoogt de verzoekende partij in essentie dat wat geldt voor de procedure bij de Raad, ook geldt voor de beroepsprocedure bij de deputatie. Voor beroepen bij de Raad bepaalt artikel 5 van het Procedurebesluit dat de vervaldag van de beroepstermijn naar de eerstvolgende werkdag verplaatst wordt als die vervaldag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is. De verzoekende partij haalt rechtspraak van de Raad aan, die dateert van vóór de inwerkingtreding van artikel 5 van het Procedurebesluit. Die rechtspraak besloot evengoed dat een vervaldag die op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag viel, naar de eerstvolgende werkdag verplaatst werd, ook al was dat in de toen geldende termijnregeling niet voorzien. Artikel 5 van het Procedurebesluit heeft dat, wat de procedure bij de Raad betreft, enkel verduidelijkt. Uit de voorafgaande toelichting bij dat besluit blijkt niet dat de Vlaamse regering de bedoeling gehad zou hebben om een verschillend regime in te stellen voor het berekenen van de termijn van beroep bij de deputatie. De regeling van de termijn voor het instellen van beroep bij de deputatie is volgens de verzoekende partij gelijklopend met de regeling die tegenwoordig geldt en in het verleden gold voor het indienen van een verzoekschrift bij de Raad, met inbegrip van de gebeurlijke verplaatsing van de vervaldag naar de eerstvolgende werkdag.

4.1.

De verzoekende partij vergist zich waar zij stelt dat er vóór de inwerkingtreding van artikel 5 van het Procedurebesluit geen rechtsnorm bestond die de termijn voor het instellen van beroep bij de Raad tot de eerstvolgende werkdag verlengde als de vervaldag samenviel met een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag. Zoals het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nummer 99/2015 van 2

juli 2015, met verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Cassatie, in antwoord op een prejudiciële vraag van de Raad van State geoordeeld heeft, volgt uit artikel 2 van het Gerechtelijk Wetboek dat de in dat wetboek gestelde regels het gemeen recht van de rechtspleging kunnen vormen en in voorkomend geval op suppletieve wijze toegepast kunnen worden op een bepaalde rechtspleging, behalve wanneer die procedureregels worden tegengesproken of wanneer de rechtspleging anders wordt geregeld, ofwel door een vroegere, niet uitdrukkelijk opgeheven wetsbepaling, ofwel door een latere wetsbepaling. Artikel 53, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat, wanneer de vervaldag van een termijn een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, de vervaldag op de eerstvolgende werkdag verplaatst wordt. De bij artikel 53 bepaalde regels voor de berekening van de termijnen zijn, in overeenstemming met artikel 48 van hetzelfde wetboek, enkel van toepassing op de proceshandelingen, dat wil zeggen de handelingen die in het kader van een rechterlijke procedure, onder toezicht van een met eigenlijke rechtspraak belast orgaan, zijn verricht (GH, nr. 99/2015, 2 juli 2015, overwegingen B.4.1 en B.4.2).

Het is op grond van het suppletief geldende artikel 53, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek dat, vóór de inwerkingtreding van artikel 5 van het Procedurebesluit, de vervaldag voor het instellen van beroep bij de Raad in voorkomend geval naar de eerstvolgende werkdag verplaatst werd. Die bepaling is niet van toepassing op de administratieve beroepsprocedure bij de deputatie. Het instellen van een administratief beroep bij de deputatie is geen proceshandeling in de zin van artikel 48 van het Gerechtelijk Wetboek.

Zoals het Grondwettelijk Hof in het voormeld arrest nummer 99/2015 van 2 juli 2015 ook in herinnering gebracht heeft, bestaat er evenmin een algemeen rechtsbeginsel op grond waarvan een beroepstermijn die op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag verstrijkt tot de eerstvolgende werkdag verlengd wordt.

4.2.

Daaruit volgt dat de vervaldag voor het instellen van administratief beroep bij de verwerende partij, zoals in de bestreden beslissing vastgesteld wordt, zaterdag 9 januari 2016 was. Waar de verzoekende partij argumenteert dat de vervaldag naar de eerstvolgende werkdag verplaatst wordt en om die reden tot de schending van de in het middel aangehaalde rechtsregels en – beginselen besluit, faalt haar opvatting naar recht.

4.3.

In haar wederantwoordnota oppert de verzoekende partij dat “een verschillende interpretatie van dezelfde regel voor 2 onderscheiden stappen binnen dezelfde procedure (...) tot een schending van het gelijkheidsbeginsel (zou leiden)”. De verzoekende partij maakt die bedenking voor het eerst in haar wederantwoordnota, werkt die niet uit, koppelt daar geen consequentie aan en vertrekt van de onjuiste premisse dat het administratief beroep bij de deputatie en het rechterlijk beroep bij de Raad twee stappen “binnen dezelfde procedure” zijn. Voor zover de verzoekende partij daarmee kritiek op de decreetgever verwoordt, moet er worden opgemerkt dat de Raad daarvoor niet bevoegd is.

4.4.

De verzoekende partij roept geen redenen van overmacht of onoverwinnelijke dwaling in om de sanctie van niet-ontvankelijkheid af te wenden. Er wordt daarbij vastgesteld dat de verzoekende partij geen kritiek geeft op de overwegingen in de bestreden beslissing dat ook op zaterdag aangetekende zendingen verzonden kunnen worden en dat met andere woorden een verkorting van de beroepstermijn niet eens aangetoond is. De verzoekende partij betwist dat niet en voert

geen omstandigheden aan die haar verhinderd zouden hebben om op 9 januari 2016 beroep in te stellen.

5.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 21 november 2017 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF